

74- ĐANIEN DƯỚI TRIỀU VUA NABUCÔĐÔNÔXO

(Đanien 1-4)

Đanien và các bạn ông mặc dù sống trong hoàng cung trong một bầu không khí vô luân lý và tiêu chuẩn sống thấp kém, nhưng chúng ta đọc thấy rằng họ giữ được mình khỏi những tệ nạn xấu xa của triều đình và trung thành với Chúa trong khi mọi cái đều chống lại họ. Sự gian ác xấu xa giống như thời nay lan tràn mọi nơi trong hoàng cung.

Khi đối diện với cám dỗ đầu tiên trong triều đình vua Babylon họ “*quyết tâm không để mình ô uế do thức ăn rượu uống của nhà vua*”. Chính với những người trai trẻ như họ mà Chúa nói ra bí mật của Ngài và biểu tỏ quyền năng Ngài. Hãy nhớ rằng “*Chúa xir thân tình với những ai kính sợ Chúa và cho họ biết giao ước của Người*” (Tv 25:14)

Những người thanh niên này đương đầu với mọi nguy hiểm và luôn là người chiến thắng. Chúng ta thấy họ ở trong ba hoàn cảnh khó khăn:

1. Trong triều đình của một hoàng đế đầy quyền lực
2. Trong hoả lò
3. Trong chuồng sư tử

Trong thử thách đầu tiên những thanh niên này phải đối diện với thử thách của cuộc sống hằng ngày. Họ được cung cấp những tiện nghi sang trọng và cao lương mỹ vị của hoàng cung. Ở tuổi của họ rất khó từ chối những cám dỗ của việc ăn ngon mặc đẹp, hay những tiện nghi vật chất. Nhất là khi họ ở trong hoàn cảnh như là không có chọn lựa nào khác. Nhưng hãy nhớ rằng chúng ta phải vâng lời Thiên Chúa hơn là vâng lời người ta. Thực phẩm của nhà vua có thể là đồ cúng các ngẫu tượng (Xh 34:15; 1Cor 10:20), và thịt xúc vật có thể vẫn còn máu mà như thế theo luật chúng là thịt ô uế không thanh sạch (Lêvi 3:17; 7:26)

Đanien không hờn hĩnh kiêu căng lên mặt ta đây. Chính vì thế ông chiếm được cảm tình của quan thái giám đầu triều là Átponát và lòng trung thành của bạn hữu mình. Sự thành công không thay đổi con người ông. Ông là mẫu mực của những người bắt đầu khởi nghiệp.

Cả triều đình náo động khi vua Nabucôđônôxo có một giấc mơ mà không một pháp sư nào trong vương quốc giải đoán được. Vua truyền lệnh xử tử tất cả các pháp sư và cho triệu hồi Đanien và các bạn ông đến. Ông không sợ hãi gì cả vì Chúa cho ông biết về giấc mơ đó và ý nghĩa của nó.

Ông kể cho các bạn nghe về sự việc và cùng nhau cầu nguyện (2:17). Và ông được mặc khải điều bí nhiệm ấy trong giấc chiêm bao ban đêm (2:19). Chúa không bao giờ để người có đức tin thất vọng.

GIẤC MƠ VỀ NHỮNG ĐẾ QUỐC TRẦN GIAN

Giấc mơ của vua Nabucôđônôxo và sự giải đoán dạy chúng ta những điều thú vị về lịch sử thế giới từ thời ấy cho đến tận cùng của thời đại này. Đây là giai đoạn Kinh Thánh gọi là “Thời của Dân ngoại” vì Chúa đã đặt dân Ngài chọn qua một bên và trao chính quyền của thế gian cho Dân ngoại.

Chương 2 của sách này được gọi là ABC của sấm ngôn. Nó trải trước mặt chúng ta một bức tranh gần hoàn hảo của tất cả Kinh Thánh về cái gì sẽ đến rồi đi – trong lai.

Chúa mặc khải chương trình tương lai của Ngài cho một vị vua ngoại giáo trong một giấc mơ (2:29). Sau khi nằm mơ xong thì vua Nabucôđônôxo quên mất tiêu! Nhưng nó làm ông lo lắng. Không ai có thể nói ra giấc mơ của ông ngoại trừ người biết “Chúa Trời”.

Hãy tưởng tượng một bức tượng thật lớn. Đầu bằng vàng, ngực và cánh tay bằng bạc, bụng và đùi bằng đồng, và ống chân bằng sắt, với bàn chân và ngón chân bằng sắt và sành. Rồi một Tầng đá tách ra dù không có bàn tay nào đụng tới đập vào pho tượng làm nó vỡ tan tành và Tầng đá trở thành núi lớn tràn đầy cả mặt đất. (Tầng đá này chính là Đức Kitô).

Trước tiên Chúa mặc khải về những quyền lực ngoại giáo. Bốn đế quốc lớn nối tiếp nhau cai trị thế giới từ Nabucôđônôxo cho đến tận cùng. Chúa nói (với nhà vua), *ngươi chính là cái đầu bằng vàng*.

Ngực và cánh tay bằng bạc chỉ về việc đế quốc Mêdi-Batur sẽ lật đổ Babylon để trở thành người kế vị. Quyền lực của nó bắt đầu với Kyrô mà dưới thời ông dân Dothái trở về Giêrusalem (Étra 1:1-2).

Rồi bụng và đùi bằng đồng chỉ về việc Hy Lạp sẽ lật đổ đế quốc Mêdi-Batur. Nó vẽ nên cảnh người Hy Lạp cai trị ‘toàn thế giới’ dưới thời Alíchson Đại đế.

BẢNG TÓM LƯỢC LỊCH SỬ CỦA SÁCH ĐANIEN

Đanien cho biết mỗi thứ kim loại tượng trưng cho cái gì. Cái đầu vàng là Babylon (2:38). Tiếp theo là Mêdi-Batur (8:20). Rồi Hy Lạp kế tục đế quốc Batur (8:21). Đanien 9:21 chỉ ra quyền lực thứ bốn của thế giới. Từ đó chúng ta thấy một vương quốc chia rẽ mãi và một chính quyền yếu hoải trong việc cai trị được tượng trưng bằng ngón chân bằng sắt và đất nung không thể dính kết với nhau. Chính quyền Ngoại giáo thứ bốn được nói nhiều hơn những chính quyền khác. Có thể vì nó là chính quyền cuối cùng. Sẽ có sự phân chia ra nhiều vương quốc, giống như những ngón chân. Sự phân rã này được biểu tượng bằng bàn chân và ngón chân bằng sắt và sành nên không dính với nhau được. Chính quyền cuối cùng này sẽ là chính quyền yếu nhất. Nó sẽ không hoàn toàn hợp nhất, và sẽ kết thúc trong hỗn loạn.

VƯƠNG QUỐC CỦA ĐỨC KITÔ

Trong “Tảng đá” tách ra mà không có bàn tay nào đụng tới chúng ta nhìn thấy vương quốc của Đức Kitô, vương quốc của Ngài sẽ không bao giờ bị phá huỷ, và sẽ mang đến sự kết thúc của tất cả các vương quốc khác. Đức Kitô sẽ đến và thiết lập một vương quốc tồn tại đến muôn đời (2:44-45). Nếu muốn việc học hỏi thú vị hơn, hãy tìm xem LỜI nói gì về “Tảng đá” (TV 118:22; Isai 8:14; 28:16; Giacharia 3:9).

Nên nhớ rằng lúc Nabucôđônôxo mơ giấc mơ của ông thì vương quốc Batur chưa có. Nó chỉ là một tỉnh của đế quốc Babylon. Và lúc đó đế quốc Hy Lạp mạnh mẽ vươn dậy là điều có vẻ bất khả vì họ chỉ là những bộ lạc du mục trong lãnh thổ Hy Lạp. Và Thành Lamã thuở ấy chỉ là một tỉnh lỵ nhỏ trên bờ sông Tiber. Thế mà Chúa nói cho Đanien về cái sẽ đến rồi đi.

Chú ý đến việc giảm dần giá trị của những thứ kim loại – vàng, bạc, đồng, sắt. Điều này mặc khải sự yếu dần quyền lực của mỗi đế quốc kế tiếp. Cuối cùng ta thấy điều kiện của sắt trộn với sành, nói lên cố gắng kết hợp giữa chế độ dân chủ và chế độ quân chủ. Có phải đó là những ngón chân sành, “dễ vỡ” và không thể dính với nhau được?

Có nhiều người sẽ hỏi “Khi nào tảng đá rơi xuống?” Chúng ta không ai biết ngày nào giờ nào, nhưng Vua đang đến với quyền năng và vinh quang cùng với các thiên sứ của Ngài để thiết lập Vương quốc Ngài.

Vua Nabucôđônôxo vĩ đại sấp mình phủ phục trước mặt Đanien, và tuyên xưng rằng Chúa của ông Đanien là Chúa các chúa. Nhưng chúng ta thấy trong câu chuyện sự mặc khải tuyệt vời của Chúa chẳng có ảnh hưởng tí nào trên nhà vua. Nó chẳng đưa ông đến việc thờ phượng Thiên Chúa.

HOẢ LÒ

Khi bức màn mở ra lần nữa chúng ta đối diện với khoảng khắc rất căng thẳng (Đanien 3). Vua Nabucôđônôxo cho đúc một pho tượng ông bằng vàng đặt trên cánh đồng Đura và ra lệnh cho tất cả dân chúng phải sấp mình thờ lạy pho tượng này. Nếu ai không tuân lệnh sẽ bị ném vào hỏa lò.

Nhưng có ba người trong đám đồng tử chối tuân lệnh vua. Phải, một lần nữa đó là, Sát-rác, Mêsác, và Avét Nô-gô hai mươi năm sau. Đám chỉ điếm đã báo cáo việc bất tuân của họ. Ba người này biết điều mà Chúa đã phán: *Người không được tạc tượng, vẽ hình...không được phủ phục trước những thứ đó mà phụng thờ* (Xh 20:4-5). Họ không sợ sự hiện diện của vị bạo chúa đồng phương này.

Câu chuyện hỏa lò này là chuyện quen thuộc. Cảnh này tuyệt vời ở cái gì? Thưa, có Con Thiên Chúa ở với họ. Chuyện này có ảnh hưởng gì trên vua Nabucôđônôxo không? Tuy ông lấy làm kinh ngạc về quyền năng lạ lùng của Thiên Chúa của ba người này, nhưng ông vẫn không khiêm tốn sụp lạy tôn thờ Thiên Chúa. Ông gọi Đức Chúa là “Thiên Chúa của họ”. Hãy nhớ rằng Chúa muốn chúng ta nói “Lạy Chúa con, lạy Thiên Chúa của con”. Chúa Giê-su dạy, “Khi các con cầu nguyện hãy thưa “Lạy Cha chúng con”. Cảnh này biểu lộ quyền năng của Thiên Chúa Cao Cả, một cách đầy kịch tính, trước những chức sắc của đế quốc rộng lớn. Việc dựng tượng được lập lại bởi con thú, tên Già-Kitô, thủ lãnh thống trị của thế giới Dân ngoại (Kh 13:11-15; 19:20).

VUA MƠ LẦN NỮA

Lần này nhà vua có một giấc mơ khác (4:4-27). Gióp 33:14-17 nói: *Thiên Chúa nói một lần, rồi nói thêm lần nữa, nhưng người ta chẳng để ý lưu tâm. Đang đêm trong giấc mộng, xảy ra một thị kiến, khi một giấc ngủ mê ập xuống trên người phàm....làm cho họ sợ hãi bởi những lời cảnh báo, để kéo họ xa khỏi những việc đã làm, giúp họ tránh được thói kiêu căng.*

Thiên Chúa nói thường xuyên cho con người trong giấc mơ để mặc khải ý Ngài khi Thánh Kinh không được mở cho họ. Thiên Chúa nói với Nabucôđônôxo lần đầu và cho ông hình ảnh tượng trưng cho những vương quốc Ngoại giáo và chỉ cho ông thấy số phận của ông. Nhưng nhà vua không chịu hối lỗi. Rồi Thiên Chúa nói với ông lần nữa từ hỏa lò nơi Ngài mặc khải quyền năng của Ngài cho ông. Nhưng trái tim kiêu căng của Nabucôđônôxo vẫn không chịu thống hối.

Bây giờ ta thấy Thiên Chúa nói với ông lần thứ ba trong giấc mơ về một cây cao bị chặt xuống (4:4-27). Đây là điếm báo cho ông về cơn điên loạn sẽ đến. Thiên Chúa cố gắng mang ông vua kiêu ngạo này tới đoạn kết của chính ông. Nhưng một năm sau chúng ta thấy ông thành một người điên, ông mất trí. Ông tưởng tượng ông là một con thú (4:28-34). Tất cả điều này xảy ra vì ông đặt mình thành một đối thủ chống lại Thiên Chúa Toàn Năng. Hãy nghe ông nói: *“Đây chẳng phải là Babylon vĩ đại, thành ta đã dùng quyền lực lớn lao mà xây dựng làm hoàng cung, để ta được vinh quang rạng rỡ đó sao?”* (4:27).

Qua sự điên dại của mình, mắt Nabucôđônôxo mở ra và lương tâm ông được đánh động. Ông tuyên xưng sự cao cả của Thiên Chúa và quy hướng lời chứng của ông vào sự thiện hảo của Thiên Chúa (4:34). Ông học được bài học là con người không phải là kiến trúc sư của vận mệnh mình.